

www.vulkani.rs
office@vulkani.rs

Naziv originala:
Elin Hilderbrand
WHAT HAPPENS IN PARADISE

Copyright © 2019 by Elin Hilderbrand
All rights reserved.

Translation Copyright © 2023 za srpsko izdanje Vulkan izdavaštvo

ISBN 978-86-10-04830-8

Ova knjiga štampana je na prirodnom recikliranom papiru od drveća koje raste u održivim šumama. Proces proizvodnje u potpunosti je u skladu sa svim važećim propisima Ministarstva životne sredine i prostornog planiranja Republike Srbije.

ELIN HILDERBRAND

POVRATAK
U RAJ

Prevela Jovana Palavestra

VULKAN
IZDAVAŠTVO

Beograd, 2023.

Ovaj roman posvećen je ostrvu Sent Džon koje pripada Američkim Devičanskim Ostrvima – samom tom ostrvu, ali i svima onima koji žive na njemu.

Hvala na veselju i na pruženom utočištu.

PRVI DEO

Petao i dve kokoške

AJRIN

Budi se potrbuške na plaži. Neko je doziva po imenu.

„*Ajrin!*“

Podiže glavu i oseća kako su joj obraz i usne prekriveni peskom tako belim i sitnim da više podseća na šećer u prahu. Ajrin oseća oblake na obzorju. Sunce nestaje ali je nesnosno prži, kao da nekakav laser prolazi kroz nju. U sledećem trenutku oseća laganu kapljicu kiše.

„*Ajrin!*“

Uspravlja se. Plaža joj nije poznata, ali je tropska – ispred nje je tirkizna voda, a iza bogato rastinje, dok se okolo šetaju petao i dve kokoške. Mora da je ponovo na Sent Džonu.

Kako li je završila tu?

„*Ajrin!*“

Neki muškarac je doziva. Vidi nečije obličje kako kreće ka njoj. Kiša počinje jače da pada, nameračila se; vrhovi palmi se njišu. Ajrin trči kako bi se zaklonila ispod krošnje drveta i žudi za peškirom koji bi obmotala oko nagog tela.

Nagog?

Ah, da – zaboravila je da spakuje kupaći.

Muškarac joj se približava, i dalje je dozivajući. „*Ajrin! Ajrin!*“ Ona ne želi da je vidi. Pokušava da prekrije nago telo tako što će se skupiti

i prekrstiti ruke na strateškom mestu, ali kao da izvodi pretešku joga pozu. Počinje da drhti. Kosa joj je mokra; pletenica joj visi kao mokr konopac niz leđa.

Muškarac maše rukama kao da se davi. Ajrin prelazi pogledom preko plaže; neko drugi će morati da mu pomogne jer ona to nikako ne može. Ali nema nikoga, na horizontu nema čamaca, a čak su i kokoske otišle. Uslediće sukob, pretpostavlja, i zato mora da se pripremi. Proučava čoveka koji joj prilazi.

Ajrin otvara usta i pokušava da vrisne. Vrišti li? Ako i vrišti, ne čuje samu sebe.

To je Ras.

Briše kišu iz očiju. Rasel Stil, čovek sa kojim je bila u braku trideset pet godina, vuče se ka njoj po mokrom pesku, i izgleda kao da ima nešto hitno da joj kaže.

„Ajrin!“

Sad joj je dovoljno blizu da ga jasno vidi – proseda kosa, smeđe oči. Pocrneo je. Otkad je počeo da radi za Toda Krofta u *Asešenu* pre trinaest godina, ten mu je uvek taman. Njihovi prijatelji su ga zbog toga zadirkivali, ali Ajrin jedva da je to primećivala, a kamoli postavljala pitanja. Išao je poslom za Floridu i Teksas; bilo joj je logično što je potamneo. Pripisala je to ručkovima na terasama restorana i silnim partijama golfa. Koliko li joj je samo puta Ras rekao da će biti nedostupan jer igra golf sa klijentima!

Sada, naravno, Ajrin zna šta je zapravo posredi.

„Ajrin“, kaže. Njegov glas je plaši; ukopava se petama u pesak. Rasova bela košulja toliko je natopljena da mu vidi ten kože ispod. Kaki pantalone su mu poderane na jednoj nogavici. Deluje kao da je preživeo brodolom.

Ne, misli Ajrin. Ne brodolom. Već pad aviona. To jest, pad helikoptera.

Povratak u raj

„Rase?“, progovara. Kiša se obrušila na njega, što Ajrin u mislima vraća na Bejkerovu utakmicu bejzbola koja je bila zaustavljena zbog klasične srednjozapadne olujne grmljavine. Svi roditelji su se šćućurili sa decom ispod strehe kod klupa, ali Ras je u naletu galantnosti otrčao na teren da pokupi opremu. Jedan od očeva, Stivi Sonet (Ajrin je Stivi Sonet oduvek bio izrazito antipatičan), rekao je: *Neobazriv je što skuplja te metalne palice. Poginuće tako.*

Seća se još jedne prilike kada je Ras bio mokač do kože, na jednom venčanju u Atlanti. Mejzi, ćerka Danovih, udavala se za jednog od direktora *Delta erlajnza*. To je bilo pre nekih pet ili šest godina, kada su Ajrin i Ras bili pozivani na više venčanja nego kad su bili mladi. Prijem se održavao u Roud Holu, a kada su Ras i ona izašli sa plesnog podijuma i martini bara, dočekaio ih je pljusak. Ras je ponovo insistirao da izigrava heroja, pa je stavio sako preko glave i potrčao parkingom do kola koja su iznajmili. Kada se koji trenutak kasnije zaustavio kod ulaza, košulja mu je bila natopljena kao ova sada.

„Dolazi oluja“, kaže Ras.

Da, dobro, razmišlja Ajrin. Toliko je već očigledno. Ovo je sad već pravi potop, a najcrniji oblaci tek dolaze ka njima. „Mislila sam da si mrtav“, kaže. „Rekli su mi...“ Zaćutala je. Govori, ali ne ćuje sebe. Frustrira je to. „Rekli su mi da si mrtav.“

„Oluja će biti gadna“, kaže Ras. „Unišćiće sve.“

„Kuda da idemo?“, pita ga Ajrin. Okreće se ka drveću. *Gde se kokoške kriju od kiše?*, pita se. Jer bi i ona tamo htela da se sakrije.

Ajrin budi Keša taćno u osam sati. Poćeo je da je zove majka budilnik.

„Opet sam sanjala“, kaže.

Keš se podupire laktom na krevetu. Plava kosa mu je neuredna, a i pustio je bradu; nije se obrijao otkad su napustili ostrvo. Ajrin ga

je smestila u najgrandiozniju od pet gostinskih soba svoje kuće, kraljevski apartman, kako ona ima običaj da ga zove. Zidovi prekriveni tamnim drvetom sa ukrasnim gipsanim lajsnama i ogromnim *istlejk* krevetom sa resastim baldahinom. Iznad vrata nalazi se divan vitraž koji je Ajrin po bagatelnoj ceni kupila u jednoj antikvarnici u Ajovi, kao i svileni persijski tepih krem i bordo boje koji je kupila od ovlašćenog dobavljača u Čikagu. (Mislila je da će Ras staviti veto na tepih za koji treba izdvojiti petocifren iznos, ali rekao joj je da slobodno kupi šta god da poželi.) Njen omiljeni komad nameštaja u sobi je umivaonik od kovanog gvožđa sa keramičkim dnom oivičenim zlatnim lišćem; iznad njega je fotografija Rasove majke Mili iz 1928, kad je bila mlada devojka iz Pensilvanije. Ajrin se seća koliko je bila radosna i ponosna dok je renovirala ovu sobu – zapravo sve prostorije u kući – ali sada joj nije jasno zbog čega. Viktorijanski stil deluje tako zagušljivo, tako kičasto, tako tragično.

Ajrin se iselila iz glavne spavaće sobe; više nikada neće moći tamo da spava. Otkad se vratila sa Sent Džona, koristi najmanju gostinsku sobu, koja je trebalo da služi kao odaja za guvernantu. Na trećem je spratu, preko puta tavana. Tavan je prepun predmeta koje je Ajrin nabavljala po buvljacima za smešne novce, ali za koje nije mogla da pronađe mesto u kući, kao i nameštaja iz prethodnog doma, jer Ras nije hteo da joj dozvoli da ga dâ u dobrotvorne svrhe. Ras je često komentarisao kako bi bio jednako zadovoljan i da su ostali u skromnoj seoskoj kući u Ulici Klover, a Ajrin je mislila da je lud. Naravno, to je bilo pre nego što je Ajrin shvatila da Ras negde drugde vodi tajni život.

Sobu za guvernantu je maltene zapostavila pri renoviranju. Ajrin je samo okrećila zidove u nebo-plavu, opremila je običnim belim krevetom i malim ormarom. Sada joj se sviđa što je soba jednostavna i ušuškana. Tu se oseća bezbedno – iako izgleda ne može da se sakrije od snova.

„Tata je bio živ?“, pita je Keš.

„Živ“, odgovara mu. Ovo je treći takav san koji je imala otkad se vratila sa Sent Džona. Ajrin, Keš i Ajrinin stariji sin Bejker otputovali su na Devičanska ostrva kada su saznali da je Ras poginuo u padu helikoptera kod obale Verdžin Gorde. Leteo je sa privatnog helidroma na Sent Džonu do britanskog ostrva Anegada u društvu izvesne Rouzi Smol sa Antila. Ajrin je zatim otkrila da je Rouzi bila Rasova ljubavnica, a da je Ras za sobom ostavio vilu vrednu petnaest miliona dolara i dvanaestogodišnju ćerku Maju. Za Ajrin i njene sinove bilo je to traumatično i nadrealno putovanje, ali sada, nedelju dana kasnije, sve te šokantne činjenice utkane su u tapiseriju Ajrinine stvarnosti. Neverovatno je, zaista, šta je sve mozak u stanju da prihvati. „Pričao je nešto o oluji. Strašnoj oluji, rekao je. Razarajućoj.“

„Možda je mislio na olujnu grmljavinu“, kaže Keš.

„Možda“, uzvraća Ajrin. Helikopter je pogodio grom. „Ili možda o onom što je pred nama.“

„Istraga“, kaže Keš.

„Da.“ Pre nedelju dana, samo nekoliko dana nakon što su se vratili kući sa Sent Džona, agentkinja FBI-a Kolet Vasko pozvala je Ajrin, Keša i Bejkera da im saopšti da je Služba za spasavanje Devičanskih Ostrva kontaktirala s Federalnim biroom i obavestila ih o slutnjama da je situacija sa padom helikoptera komplikovanija nego što se učinilo na prvi pogled.

Šta to tačno znači?, pitala je Ajrin.

Šteta pričinjena na helikopteru ne odgovara tipičnom udaru groma, rekla je agentkinja Vasko. *Bilo je gromova na tom području, ali deluje da je štetu na helikopteru izazvala eksplozivna naprava.*

Eksplozivna naprava, ponovila je Ajrin.

Nastavljamo sa istragom, rekla je agentkinja. *Šta mi možete reći o čoveku po imenu Tod Kroft?*

Maltene ništa, rekla je Ajrin. Objasnila je da je pokušala da dobije Toda Krofta na razne brojeve i načine, ali uzalud. *Verovatno želim da ga pronađem više nego vi*, rekla je Ajrin. Dala joj je broj sa kog ju je pozvala Merilin Monro, sekretarica Teda Krofta. Agentkinja Vasko joj je zahvalila i rekla da će biti u kontaktu.

Komplikovanije nego što se učinilo na prvi pogled. Eksplozivna naprava. Pomislila je kako se ovo pretvara u filmski scenario. Ali slutila je da je samo pitanje vremena pre nego što će se otvoriti sledeća tamna vrata ka tajnom životu njenog muža.

„Sanjala sam i kokoške u tom snu“, kaže Ajrin Kešu. „Petla i dve kokoške.“

Keš pročišćava grlo. „Pa, logično.“

Logično? A onda shvata: Ras je petao, Ajrin i Rouzi dve kokoške.

Osim Keša i Bejkera, niko iz Ajova Sitija ne zna da je Ras mrtav; Ajrin nikome nije rekla i oseća kao da ih sve strašno obmanjuje, kao da je nabila Rasov leš u jedan od devetnaest ormara u kući i da on sad počinje da smrdi. Ajrin umiruje savest govoreći sebi da je to njena stvar. Uostalom, niko nije pitao! To nije sasvim istina – Dot, sestra iz doma za stare *Smeđi jelen*, pitala je gde je Ras, a Ajrin ju je u naletu slepe panike slagala i rekla da je na poslovnom putu na Karibima.

I nije mogao da ne ode?, pitala je Dot. *Čak ni zbog ovoga?* Dot je Ras bio drag; hvalila ga je pri svakoj poseti, kao da je prešao preko sedam mora i sedam gora da bi došao tamo, dok je istovremeno Ajrinino svakodnevno prisustvo u domu uzimala zdravo za gotovo. Ajrin je pomalo izopačeno uživala u senci razočaranja koja je prošla Dotinim licem kada je saznala da je Rasu bitniji posao od majke na samrti.

Rasovi tragovi u Ajova Sitiju maltene su nestali nakon što je počeo da radi za *Asešen* pre trinaest godina. Ras je nekada poznavao

sve u gradu. Radio je za *Udruženje prerađivača kukuruza* i po prirodi je bio društven. Imao je običaj da odbaci Bejkera i Keša do škole, a onda da ode do apoteke *Pirson* na kafu sa „momcima“ – četvoricom-peticom penzionera poznatijih kao Mafija Srednjeg zapada, koji su upravljali Ajova Sitijem. Kafa sa momcima bila mu je nešto sveto. Oni su ga podržali da se kandiduje za školski odbor Ajova Sitija, a i predložili mu da se pridruži *Rotari klubu*, čiji je na kraju i potpredsednik postao.

Svi ti momci su danas mrtvi, a Ras već duže od deset godina nema nikakav kontakt sa lokalnim odlukama i *Rotari klubom*. Ajrin bi povremeno naletela na nekoga iz tog prethodnog života – Čeri Verner, na primer, suprugu bivšeg školskog nadzornika. Čeri (ili ko god) bi se raspitala za Rasa, a onda dodala: „Oduvek smo znali da će uspeti u životu“, kao da je Ras filmska zvezda ili glavni kvorterbek *Čikago bersa*.

Ali ko je iz Ajova Sitija ostao u Rasovoj svakodnevicu? Zapravo niko.

Pošto su završili sa svim obavezama oko Miline smrti – telo joj je otpremljeno do pogrebnog preduzeća, prikupljeni lični predmeti, angažovan ostavinski advokat iz *Smeđeg jelena* za popis imovine – Ajrin nema izbora nego da se prihvati zastrašujućeg zadatka i pozove porodičnog advokata Eda Sorlija i kaže mu za Rasa.

„Ajrin!“, javlja se Ed. U glasu mu se oseća vesela radoznalost. „Nisam očekivao da ćemo se tako brzo ponovo čuti. Je li sve okej?“

Ajrin je u predvorju boje ametista i korača nervozno po persijskom tepihu koji je isti onaj dobavljač od koga je kupila tepih u kraljevskom apartmanu opisao kao „obrnutu kutiju sa nakitom kraljice Viktorije“ (Ajrin ga je odmah kupila, uprkos činjenici da je koštao još više od prethodnog tepiha.)

„Ne, Ed“, kaže Ajrin. „Nije.“ Zastaje. Ras je mrtav deset dana, a ovo je prvi put da će to izgovoriti naglas nekome sem sinovima. „Ras je mrtav.“

Sledi trenutak tišine. Dva trenutka.

„Šta?!“, kaže Ed. „Ajrin, šta?“

„Poginuo je u padu helikoptera za doček Nove godine“, kaže Ajrin. „Dole, na Devičanskim ostrvima.“ Ne čeka da Ed postavi logično sledeće pitanje: šta će Ras u helikopteru na Devičanskim ostrvima? Ili možda: *gde* su Devičanska ostrva? „Kada sam te prošle nedelje zvala da se raspitam o Rasovom testamentu, bio je već mrtav. Trebalo je tada da ti kažem. Izvini. Samo... I dalje sam sama pokušavala da dođem sebi.“

„Uh, čoveče, Ajrin“, kaže Ed. „Jako, jako mi je žao. Ras...“ Sledi dugačka stanka. „Čoveče... Anita će biti *očajna*. Znaš koliko ga je obožavala. Možda nisi ni bila svesna kako su sve žene iz naše male grupice mislile da je Ras muž za medalju. Anita je imala običaj da me pita zašto ne mogu da budem više nalik njemu.“ Ed naglo staje, a Ajrin zna da se bori sa emocijama.

Aniti bi trebalo da bude drago što nisi više nalik njemu, želi da mu kaže. Anita i Ed Sorli bili su deo grupe prijatelja koje su Ajrin i Ras upoznali kad su im deca bila mala – i da, Anita je bila vidno očarana Rasom. Uvek se smejala na njegove šale i najviše je zavidela na Ajrininom pedesetom rođendanu kada je Ras unajmio avion koji je vukao transparent sa porukom da je voli.

„Potrebna mi je pomoć, Ede“, kaže Ajrin. „Ti si prva osoba kojoj sam rekla sem sinovima. Momci i ja smo prošle nedelje otišli na Karibe. Rasovo telo je kremirano i rasuli smo mu pepeo.“

„*Stvarno?*“, kaže Ed. „Onda, dakle, planirate pomen umesto sahrane?“

„Bez pomena“, kaže Ajrin. „Makar zasad.“ Zna da će to zvučati čudno. „Ne mogu sad da se suočavam sa svima, a toliko je pitanja na

koja nema odgovora. A i moraću da te zamolim, Ede, kao svog advokata, da ne širiš vest. Ne želim da kažeš ni Aniti.“

Nastaje još jedna duga pauza. „Isposťovaću tvoje želje, Ajrin“, kaže Ed. „Ali ne možeš to zauvek da tajiš. Hoćeš li da staviš umrlicu u novine? Ili, ne znam, da objaviš nešto na *Fejsbuku* možda?“

„Na *Fejsbuku*?“, kaže Ajrin. Sama ta pomisao je užasava. „Imam li zakonsku obavezu da obavestim druge?“

„Zakonsku?“, kaže Ed. „Ne, ali, mislim... au! Mora da si još u šoku. I sâm sam u šoku, razumem. Šta je bilo... Zašto?“

„Ede“, prekida ga Ajrin, „zvala sam te da proverim koje zakonske korake moram da preduzmem.“

Ed glasno uzdiše. Uznemiren je. Ajrin zamišlja kako će kroz isto ovo proći još devedeset ili sto puta dok bude objašnjavala svim prijateljima i komšijama. Možda bi stvarno trebalo da objavi smrtovnicu. Ali šta bi napisala? Dva sata nakon što bi novine stigle na kućne pragove, na vratima bi joj se pojavila horda dobronamernika sa hranom i pitanjima. Ne može da podnese ni samu tu pomisao.

„Ede, prethodni put kad sam te zvala pomenuo si da je Ras sastavio novi testament u septembru.“ Ajrin je ovu informaciju odbacila u udaljeni kutak u umu, ali sada je pred njom. Zašto je, kog đavola, Ras *sastavio novi testament* bez Ajrin, a možda još važnije pitanje, a da nije *ni rekao* Ajrin? Samo jedan razlog je moguć. „Rekao si da je uključio novu polisu životnog osiguranja? Od tri miliona dolara?“ Guta knedlu. „Ko je korisnik te polise životnog osiguranja?“ *E, u ovom trenutku će se otkriti strašna istina*, razmišlja. Ras je sigurno stavio Rouzi kao korisnika. Ili se možda previše plašio da to uradi, pa je postavio neki fond, fond koji će na kraju da vodi do Rouzi i Maje.

„Pa, ti“, kaže Ed. „Korisnik si ti.“

„Ja?“, kaže Ajrin. Oseća se... oseća se...

Ed pita: „Ko bi drugi bio! Momci? Mislim da je Ras bio zabrinut za Kešovu sposobnost da upravlja novcem.“ Nakašljava se. „Ras je napravio još jednu izmenu. Proverio sam beleške nakon što si me zvala prošli put.“

„Koju izmenu?“

„Pa, sećaš se kad ste Ras i ti 2012. potpisali testamente, i da si ti stavila Rasa za izvršioca tvog testamenta, a Ras svog šefa Toda Krofta za izvršioca svog? U beleškama sam stavio da je Ras rekao da njegove finansije postaju previše komplikovane za *običnog smrtnika* i nije hteo da ti natura tu odgovornost. Rekao je da bi Tod mogao bolje da se snađe sa pojedinostima. Sećaš li se toga?“

Da li se Ajrin seća toga? Otvara oči i pokušava da se izmesti u kancelariju Eda Sorlija sa Rasom. Naravno da se seća sastanka u vezi sa kupovinom nekretnine – bila je veoma uzbuđena povodom toga – ali dan kada su potpisali testament nestao joj je iz sećanja. Verovatno joj je to bilo nešto zamorno, poput zamene ulja u kolima. Znala je da mora da se odradi, ali nije obraćala naročitu pažnju na to, jer su i ona i Ras bili savršenog zdravlja. Napokon im je krenulo – Ras je dobio novi posao, novu kuću, novac.

Ne, ne seća se. Sumnja da bi se protivila Rasovoj odluci da imenuje Toda kao izvršioca testamenta. Tada joj se Tod činio kao spasilac. *Bog Tod.*

„Dakle, Tod je bio izvršilac“, kaže Ajrin.

„A kad je Ras došao da potpiše novi testament u septembru, promenio je to“, kaže Ed. „Imenovao je tebe kao izvršioca.“

„Je li?“

„Nije ti rekao?“

„Ne“, kaže Ajrin. A onda se pita da li je to tačno. „Znaš šta, Ede, možda mi je i rekao, a ja sam jednostavno zaboravila.“ *Ili nisam slušala.* Potpuno je moguće da je u septembru Ras jednom za večerom

rekao: *Bio sam danas kod Eda Sorlija, potpisao sam novi testament sa dodatnom polisom životnog osiguranja i imenovao te za izvršitelja. A i potpuno je moguće da je Ajrin rekla: Važi, super. U septembru bi joj ta informacija bila neupadljiva, možda čak i dosadna. Životno osiguranje; izvršitelj. Koga briga! Sve je to bila priprema za jedan događaj, Rasovu smrt, koja je, iako ne i nezamisliva, bila nešto što je čeka u dalekoj, dalekoj budućnosti.*

Naravno, sada je stvar potpuno hitna. Ajrin je korisnica polise osiguranja i izvršitelj testameta. To su dobre vesti, zar ne?

„Imam još nešto u beleškama“, kaže Ed, i ponovo zvuči kao da je na ivici plača. „Kada sam pitao Rasa da li je zabrinut da će te opteretiti imenovanjem za izvršitelja, uzimajući u obzir komplikovanu prirodu njegovih finansija, rekao je: *Ajrin je jedina osoba za koju verujem da će postupiti ispravno.*“ Ed zastaje. „Citiram ti šta sam zapisao.“

Ajrin je jedina osoba za koju verujem da će postupiti ispravno. Ta naizgled jednostavna rečenica sa sobom nosi dosta toga. Ras nije verovao Todu da će postupiti ispravno – ništa iznenađujuće. Da li je Ras pretpostavio da će Ajrin saznati sa Rouzi, Maju, vilu na Sent Džonu? A ako je odgovor potvrđan, da li je očekivao da će Ajrin u srcu imati dovoljno oprosta da se pobrine da Rouzi i Maja budu finansijski zbrinute? Ako je odgovor ponovo potvrđan, dosta joj je verovao.

Ajrin je uzdahnula. Ras je bio u pravu. Rouzi više ne predstavlja problem, ali Ajrin svakako planira da obezbedi Maju.

„Šta sada, Ede?“ pita ga.

„Trebaće mi najmanje deset primeraka smrtovnice“, kaže Ed. „Jedna mi treba pod hitno kako bih započeo proces ostavinske rasprave.“

„Odakle da nabavim smrtovnicu?“ pita ga Ajrin.

„Ovaj... Niko ti je nije dostavio? Trebalo je da ti je izdaju u državi u kojoj je Ras poginuo.“

„Poginuo je na Britanskim Devičanskim Ostrvima“, podseća ga Ajrin. „Između Verdžin Gorde i Anegade.“

Ed ćuti. Kao da je imenovala dva Jupiterova meseca.

„Bejker je bio zadužen da sazna ko je tačno preuzeo telo“, kaže Edu. „I ko je obavio kremiranje. Naišao je na probleme. Izgleda da je vrlo teško povratiti telo iz druge zemlje, a bili su i praznici. Običan narod je uglavnom bio na odmoru.“

„Neću te lagati, Ajrin“, kaže Ed. „Moje iskustvo sa ovim je ograničeno. Ali kažeš da niste dobili smrtovnicu dok si bila tamo?“

„Nismo“, potvrđuje Ajrin. „Bejker je zvao Britance, koji su ga uputili na Amerikance, a ovi opet na Britance. Tod Kroft je poslao nekog da identifikuje telo – to je bilo pre nego što smo mi stigli – i naredio je da se kremira a da me nisu ni pitali.“

„*Molim?*“, Ed će na to.

Ajrin je sada otvorila rupu bez dna; bolje da objasni do kraja. „U principu, Tod Kroft je nestao. Ne mogu da dođem do njegove sekretarice, a i sajt kompanije ne radi.“

„O bože, Ajrin“, kaže Ed. „Ovo je kao neki film.“

„Ede“, kaže Ajrin, „nisi znao da Ras ima posed na Karibima, ili jesi?“

„Na Karibima?“, kaže Ed. „Ma kakvi!“

„Koliko si bio upoznat sa njegovim poslom?“, pita ga. „Da li ste vas dvojica ikada pričali o tome?“

„Radio je za Kroftov hedž fond, zar ne?“, kaže Ed. „Bio je predstavnik?“

„Tako je“, kaže Ajrin. Malo se opušta. Ras joj je objasnio da klijenti *Asešena* ulažu ogromne količine novca u okruženju visokog rizika, i da im je trebala jedna osoba koja će voditi računa o svemu tome, čisto da budu opušteniji, a ta osoba je bila Ras. Sve do ovog trenutka, Ajrin se pitala da li je Ed Sorli možda umešan u sve ovo, ali jasno